

Viết Nam, xã của nghề ch lý

Tác Giả- Hu&#nh Ng&#c Ch&#nh (Đà N&#ng)
Thứ Năm, 02 Tháng 2 Năm 2012 09:21

Có nghề chuy&#n đã qua r&#i nh&# là chuy&#n ti&#u lâm th&#i Tr&#ng Qu&#nh. Ngh&# cũng có nghề chuy&#n đ&#n bây gi&# v&#n còn y nh&# v&#y. Ôi ngh&# ch lý!!!!

Khi ng&#i gõ l&#i bài báo n&#y, tôi đã c&#&#i bò l&#n vì ng&# là đang đ&#c chuy&#n ti&#u lâm. Ngh&#ng r&#i ngay sau đó, th&#y đau xót. Không ng&# đ&#t n&#&#c l&#i trải qua m&#t giai đ&#n t&#m t&#i và t&#i t&# đ&#n m&#c nh&# v&#y mà nhân dân ta v&#n c&# l&#m l&#i ch&#u đ&#ng.

Bài báo n&#y tôi vi&#t t&# năm 1988, đ&#&#c báo Tu&#i Tr&# đ&#ng lên m&#c di&#n đ&#n. T&# đó đ&#n nay tôi không h&# đ&#c l&#i, nhi&#u chuy&#n trong đó tôi đã quên đi. Bây gi&# đ&#c l&#i th&#t b&#t ng&#, không th&# nào tin n&#i. Ngh&# chuy&#n l&#u hành ti&#n m&#nh giá 30 đ&#ng. Không bi&#t v&# lãnh đ&#o nào c&#a Ng&#n hàng Nhà n&#&#c có sáng ki&#n đ&#ng tr&#i &#y, n&#u bây gi&# còn s&#ng h&#y đ&#ng c&#m đ&#ng ra nh&#n trách nhi&#m đ&# l&#ch s&# l&#u “danh”.

*****

Có nghề chuy&#n đã qua r&#i nh&# là chuy&#n ti&#u lâm th&#i Tr&#ng Qu&#nh. Ngh&# cũng có nghề chuy&#n đ&#n bây gi&# v&#n còn y nh&# v&#y. Ôi ngh&# ch lý!!!!
Ban biên t&#p Tu&#i Tr&# th&#i đó đã r&#t đ&#ng c&#m khi cho đ&#ng bài n&#y. H&#n sau đó các anh ch&# trong ban biên t&#p ph&#i g&#p r&#t nhi&#u khó khăn v&#i c&#p trên.

VIẾT NAM X&# S&# C&#A NGH&# CH LÝ

h&#i ngh&# bàn tròn các nhà báo Châu Á Thái Bình Đ&#ng, tr&# l&#i phóng viên báo Utusan (Malaysia), đ&#ng chí Nguy&#n C&# Th&#ch nói r&#ng &# n&#&#c chúng tôi có th&#i k&# giá m&#t tr&#ng v&#t 30 đ&#ng, trong khi đó giá m&#t ký thép 5 đ&#ng. Ph&#i có đ&#n 6 kg thép m&#i mua đ&#&#c m&#t tr&#ng v&#t. Trên th&# gi&#i không ai làm nh&# th&# c&#. Chuy&#n n&#y khó tin, nh&#ng l&#i là m&#t s&# th&#t. Và đó ch&# là m&#t trong muôn vàn chuy&#n ngh&# ch lý đã và đang x&#y ra &# đ&#t n&#&#c ta.

M&#t giáo viên sau 13 năm gi&#ng d&#y, th&#y đ&#i s&#ng quá khó khăn, không còn đ&# s&#c theo ngành giáo n&#a b&#n xin ngh&# d&#y. Nhà n&#&#c c&#p cho ch&# 13 tháng l&#ng va 6 tháng g&#o, qui ra ti&#n t&#ng c&#ng 300.000 đ&#ng. Mang s&# ti&#n &#y g&#i ti&#t ki&#m l&#y lãi 8% m&#i tháng, nh&# v&#y không c&#n ph&#i đi làm vi&#c, m&#i tháng cô giáo lãnh đ&#&#c 24.000 đ&#ng... h&#n xa ti&#n l&#ng lúc còn đi d&#y.

M&#t em bé bán n&#&#c t&#i ch&# C&#n Đà N&#ng, m&#i ngày mùa n&#ng đ&# đ&#&#c 30 &#m, m&#i &#m ki&#m đ&#&#c 100 đ&#ng, v&# chi m&#i tháng thu vào 90.000 đ&#ng. L&#ng c&#a m&#t v&# giáo s&# đ&#i h&#c ph&#i thua xa.

Có m&#t đ&#o, t&#nh n&#y th&#a g&#o nên đem nuôi heo, trong khi thành ph&# bên c&#nh đang thi&#u g&#o

phải cho dân ăn bô bô và sơn lát thay cơm. Và hàng hóa sơn xuất ra từ nhà máy ở Thủ Đức mà người tiêu dùng ở Chợ Lớn mua sơn mua phải ra từ Hà Nội mang về! Cung cách làm ăn của ta dựa trên cơ sở kinh tế thị trường: Người ta phá máy móc tốt để xuất khẩu và vận chuyển thu ngoại tệ, dùng ngoại tệ đó nhập máy móc về để cho... hàng rẻ. Để đại dương chuyên chở người lao động siêng năng cần cù sang những nơi có việc làm và không bị thất nghiệp. Tuy nhiên, người ta biết rằng thị trường không phải là phép buôn bán, còn người ta không biết và không muốn buôn bán thì người ta giao cho người quản lý hàng hóa điều chỉnh.

Kinh tế thị trường và nguy hiểm nhất là quy luật lợi ích cá nhân và quy luật lợi ích mâu thuẫn nhau. Một người lao động chân chính làm hết sức mình một cách thành thật và cố gắng suốt đời thì mang lại lợi ích cho xã hội, cho đất nước nhưng khi thay bản thân lợi ích đối kháng vì tiền lợi ích quá thấp. Còn người khác, nếu chưa biết lo cho bản thân mình đầy đủ và sung sướng thì dốt khoát anh ta phải làm hết sức: ăn cắp, buôn lậu, móc ngoóc, tham ô, gian dối... Do vậy mà có "định luật dốt": ở Hà Nội có một công dân phải tù vì từ sơn xuất ra những cây bút và lắp xe tốt hơn và rẻ hơn của nhà nước.

Trong nghiên cứu khoa học xã hội ra những kinh tế thị trường: sơn thì giàu hơn thớt bò và hết mít thì ăn ngon và bản thân trong nước. Để người ta biết giá trị của một đồng tiền thì người ta phải đi học Sorbone những khi làm bài thi triết ở Việt Nam chỉ đạt điểm 4/10.

Trong quản lý (tài chính) cũng làm điều kinh tế thị trường. Người ta in ra tiền giấy bằng ba chục đồng để nâng cao năng suất lao động của nhân viên ngân hàng... vì họ dành nhiều công sức để đi làm, nhân chia....

Người ta có chuyên ngành kinh tế thị trường như sau. Hai anh em nhà kia cùng rủ nhau đi vận chuyển biên, một người đi đi và một người đi bán. Thế là một kẻ bán kẻ mua từ phía quản lý đi tù, kẻ còn lại sau một thời gian trở về thành người yêu nước, được cấp giấy đón người tù.

Giai cấp tư sản trong nước bóc lột công nhân quá tệ nên được triết học đi, và sau đó người ta trở về thối nát mà người ta sơn nước ngoài vào. Rồi đến kinh tế thị trường dân chủ: Quốc hội là cơ quan đại diện và quy định các cao nhất của người dân những trong thực tế được xem như là người đi... tán thành một cách có thể chắc và kế luật khi thông qua hoặc hợp thức hóa một chuyên cần hợp thức hóa... Còn từ một huyện nọ, HĐND huyện phiên đầu tiên bầu chủ tịch huyện, ông có một người duy nhất và đi về là bầu: ai cũng phải bầu phải và không được quy định phải bầu. Cách làm như vậy được gọi là "dân chủ"...

Trong thông tin có một kinh tế thị trường đáng buồn là muốn biết chuyên xã hội ra trong nước phải nghe báo đài nước ngoài, và báo chí ở thành phố HCM thì được từ do bệnh viện và ông họ nhân dân Nam Phi bắt áp bức và công nhân Mông Bông bóc lột những không được quy định bệnh viện cho người dân biết ông Thuần Hội hay các tên khác!

Những chuyên ngành kinh tế thị trường như vậy kể ra còn nhiều những người tốt cả đều không đáng kể so với điều kiện kinh tế thị trường như sau đây: Đến nay vẫn còn có nhiều người không cho người chuyên kể trên là điều kiện kinh tế!